

da Statslaanet var der, og de troede, at de havde en Lejlighed til at fælde Ministeriet ved at fremkalde denne Konflikt. De kan gøre det endnu. De kan indbringe i det andet Ting og paa een Dag faa vedtaget ved 3 Behandlinger et Lovforslag om, at Loven af 7. August 1914 ophæves eller tidsbegrænses. De kan føre dette Forslag ned i dette høje Ting, og det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen har da den klareste Lejlighed til at erfare Rigsdagens Mening om, hvorledes denne Loy bør afvikles. Ad Forhandlingens Vej, ikke ad Revolverpolitikens Vej, som nu forfølges! Saa vil han maaske ogsaa erfare, at Rigsdagen og Folketinget er ikke det samme. Der er i den nye Forfatning en Mulighed for, at under jævne og rolige Forhold vil Rigsdagen og Folketinget i det væsentlige være det samme, og i det lange Løb — der er anvist Muligheder og Udveje — vil det vel ogsaa være Tilfældet. Men nu vil det ærede Medlem benytte en øjeblikkelig foreliggende midlertidig Tilstand i det andet Ting til at gennemføre sin Politik. Saa bliver Rigsdag og Folketing ikke det samme.

Jeg har her anvist det ærede Medlem en Vej — der kunde findes andre — til at erfare, hvordan Rigsdagens Stemning er overfor denne Lov. Ude i Befolkningen, kan jeg forsikre ham og de Konservatives Ordfører for, er Stillingen den, at man ikke ønsker nogen storpolitisk Konflikt i dette Øjeblik. Man synes, Tiden er til noget helt andet. Det er nemlig ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen paastaar, at Krigen er forbi. Krigen er ikke forbi, før Freden er sluttet, og Krigssituationen er endnu mindre forbi. Verdenskrigen, som var saa frygtelig i sig selv, synes jeg først rigtig begynder at vise nogle af sine værste Virkninger efter Vaabenstilstanden, efter at selve Skyttegravskrigen er ophørt. Finansministeren har slaaet paa det. Han brugte en Vending, som nu det ærede Medlem railerede over. Det ærede Medlem kender fra sin Højskolesangbog en anden Vending, vistnok fra 1848, da man kendte noget lignende som det, vi nu ser. Det er Ordene:

Som et Lagen det gaar,

Under alt hvad bestaar.

Det er i høj Grad Tilfældet i dette Øjeblik, og jeg kan ikke se, at Krigens Virkninger er forbi. Krigssituationen er ikke forbi. Jeg ved ikke, hvordan Verden kommer til at se ud om et Aar, og der er intet Menneske, der ved det. Der er Tegn paa store Omvæltninger endnu i Krigens Fodspor, som Følge af den Brutali-

tetens Ret, Krigen er, som Følge af den Nød og den Elendighed, den Sindets Forraelse, som 4 Aars Krig har skabt. Hvad der kan komme ud af det, ved det ærede Medlem ikke. Han aner ikke, hvordan Verden kommer til at se ud til 1. Maj, han aner endnu mindre, hvordan den kommer til at se ud til næste Vinter. Men „som et Lagen det gaar, under alt hvad bestaar“; det kan vi se.

Nu vil den store brede Befolkning ikke forstaa, at denne Tid skulde egne sig for de moderate og konservative Partier til at kaste Landet ind i en storpolitisk Konflikt af uberegnelig Rækkevidde. Den siger: Tiden er ikke til det, Tiden er til et nyttigt, dygtigt, energisk positivt Reformarbejde. Der er store Forslag oppe. Socialdemokratiet har opstillet sine 18 Programpunkter. Den radikale Regering har accepteret disse Punkter. Vor Kontrolminister har faaet et sagligt Omraade, en Slags Fagministerium, betroet; han er i Færd med at udarbejde og forelægge betydelige Lovforslag af social Reformart, der interesserer den store Befolkning i høj Grad. Det er lykkedes ham at gennemføre en af disse Love, Loven om 8 Timers-Arbejdsdag i Døgndrift, men der er meget andet tilbage. Der er forelagt en Række Lovforslag og forestaar en Række Lovforslag. Jeg fik i Gaar et Brev fra en Arbejdsinvalid, som mindede mig om, at jeg i sin Tid havde fremført Invaliditetsloven her i Tinget. Han havde den Gang set med en vis Bitterhed paa, at man fra Venstres Side havde sagt, at denne Sag maatte vente, til Forslag derom blev forelagt af Regeringen. Nu havde han set Bladmeddelelser om, at et saadant Lovforslag vilde komme fra Regeringen, og han glædede sig derover, han glædede sig over, at der nu for ham selv og hans ulykkeligt stillede Medmennesker blev Mulighed for at se dette Reformspørgsmaal løst. Jeg vil bede den ærede Ordfører for det konservative Parti og det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen om at tænke lidt over, hvilken Sindsstemning de nu tror vil opstaa i en saadan Arbejdsinvalids Sjæl. Nu havde han glædet sig til, at Tiden snart skulde være inde til en Reform, der netop havde Bud til ham og gav ham lidt mere menneskelige Livsvilkaar; men i Stedet for, at det sociale Reformarbejde, hvorpaa man er slaaet ind, skulde fortsættes, roligt og støt og energisk, skal nu Land og Folk kastes ud i en storpolitisk Konflikt af uberegneligt Omfang! Det tror jeg ikke, Tiden er til.

Man kan naa at styrte denne Regering. Fra dens eget Standpunkt rent personlig